

מאת: זהר וידן

צילום: Philippe Ruault

אדום על גבי לבן

מנואל גוטראן,
שעדין לא מוכרת במחוזותינו,
אחרית בשנים האחרונות לפרויקטים גדולים
ומעניינים לצפת ומחוצה לה

מנואל גוטראן (Manuelle Gautrand)
ראיון בלעדי

האדריכליות הפריסאית, מנאל גוטראן, שaina מוכרת עדין במחוזותינו, אחראית בשנים האחרונות לפROYקטים יותר ויותר גדולים ומשמעותיים, ב策raft ומחזאה לה, ובונה לעצמה שם בעולם כולו. בTEL 45 עמודה גוטראן בראש משרד אדריכליות בפאריס, עובדת עבור חברות ענק, כמו גם עבור אנשים פרטיים, ואחרית לתוכנו בתים מגוריים, מבנים ציבוריים, תרכובתיים ומוסחריים. גוטראן מגדירה עצמה כאדריכלית חזק ופנימית, המתקדמת הרבה בתחום הבית, ולא רק במעטפת המבנים שלה היא מצליחה לשלב מרחב, צבע ואור במקצועיות ובקלילות אלגנטית ולעומם לא קונבנציונאלית. הפרויקט האחרון, שניצחה עליון, הוא בית "סיטרואן". שנפתח בספטמבר 2007 בלב השאנז-אליזה. גוטראן זכתה בפרויקט "סיטרואן", אחרי מכרד, שבו השתתפו אדריכלים מכל העולם. מזכיר במבנה שנארס עד היסוד והוקם מחדש כאלומ津זגה ענק. מעטפת המבנה, שפונה לרחוב, בנוי מזוכיות שkopות ואדומות, שיוצרות תבליטים משולשים של סמל החברה. הלוגו של "סיטרואן" נראה אל הרחוב מגובה הבניין, ומשתקף גם פנימה. באולם התצוגה, הבניי לגובה, מוצבות המכוניות זו מעל זו על גבי 8 פלטפורמות ענקיות, המסתובבות כל הזמן. המבקרים באולם סובבים סביב המכוניות, ועובדות מאיתן לשניה בעדרת מדרגות נעות, הממוקמות לצד הפלטפורמות.

במשרד האדריכליים של גוטראן 25 אדריכלים. המשרד עובד, במקביל, על עבודות פרויקטים ברחבי העולם, שנמצאים בשלבים שונים של פיתוח ועיצוב. גוטראן קופצת בין מרכז לאומנות מודרנית, שנבנה בפאריס, למילון 4 כוכבים בקופנהגן ומרכז מסחרי ענק, שנבנה בבלגיה. לאחרונה השלימה תכנון שכונת מגורים בעיר דן שבחרפת, שנבנתה על פי עקרונות ירוקם.

בפרקואר הייתה אמורה להיפתח בארץ התערוכה של גוטראן. בסוףו של דבר, בגלל עומס עבודה של האדריכלית, נדחתה התערוכה לאפריל, אבל אנו ניצלנו הזדמנות לראיון אישי ובلدני איתה:

- מהו הקונספט הכללי של בעבודת העיצוב?

- אני אהבת עיצוב צבעוני וחזק, אדריכלות שתרgas. במבנה של "סיטרואן" רציתי להציג את המוכנות במרכז, לא רק מכונית אחת, אלא הרבה. המכניות הן השחקניות הראשיות המופיע התיאטרלי, היוצר מראה יוצא דופן.

- איך הינה תהליך העבודה של הקמת אולם התצוגה ל'סיטרואן'?

- "המכרד" לפROYיקט היה ב-2002, ומزاد עבדנו ללא הפסקה עד סוף התצוגה בסוף ספטמבר 2008. הרסנו ובנו מחדש את כל המבנה. תהליך הבנייה עצמו היה סיוט. הפעם האחורה, שבאה נבניה מהתחלתה, בכל האשאנ-אליזה, הייתה לפני 25 שנה. לא פשט לבנות ברוחב זהה, כמעט בלתי אפשרי. אי אפשר לסגור כבישים, וגם לא לחסום את המדרגות, כדי לא להפריע לובירים ושבים. אסור לכנס את הרחוב, כי הוא המוקם הכספי, וזה היה קשה מאוד. כל העבודות הבודדות נעשו בלבד, כדי לא להפריע להולכי הרגל, וגם מבחינה בטיחותית עדיף שייוו כמה שפחות אנשים בסביבה. זוכיות הענק, שהמהות את הקיר החיצוני לבניין, הוצבו בלבד, וזה, כמובן, מזכיר את הביצוע מזל שחברת "סיטרואן", יודעת לקחת סיון, ולא פחדה לקחת פרויקט כל-כך מורכב.

- מניין שאובים הרעינונות של לעיצוב?

- "הרעיםנות, בדרך כלל, שאובים מהALKות עצם. כך קרה גם בפרויקט של "סיטרואן". "צללית" לעולם של המותג. מצאתי שם סיפו, שיש בו גם נימה אישית ומשפחתיות. העבודה של "סיטרואן" היא תמיד תצוגות גראנדיזיות ותיאטרליות עצה ליל. כמו כן, הקפדי לשמר את הצבעים של המותג, לבן ואדום. כל פנים המבנה הוא לבן, והאדום היחיד נמצא בפלטפורמות של המוכנות ובסמל החברה, שנראה גם מחוץ לאולם".

- איך את ניגשת לתכנון פרויקט?

“כשאני מתחילה פרויקט אני עובדת בלבד, משרטת וובנה דגמים. אחרי שאני משוכנעת ברגע הראשוני, אני מצרת את מי שהיה אחראי על הפרויקט במשרד, ויחד אנחנו עושים מעין סיור מוחות, חשבים ביחד, משנים ומתקנים. לפעמים התוצר הראשוני משתנה מאוד, ולפעמים בכלל לא. פרויקט של “סיטרואן” היה לי קשה בהתחלה למצוא רעיון, démarch שלושה שבועות מלחיצים ניסיתי תחרויות שונות, ובסיום הגיעו למודל המסתם זהה. מאותו רגע הרעיון לא השתנה. התחושה שהגענו לוועדה שבחורה את האדריכל לא הייתה שונה מה:left מושרטו והמודול הראשוני שבניתו, ובחרנו פה אחד לבצע את הפרויקט.”

- מה חשוב לך שיירהה בפרויקטים שלך?

“מבנים חיים לאורך זמן, לפיקך. אדריכלות היא אמנות, שהופכת להיסטוריה, ויש להכיר בכך כשיוצרים פרויקט. אני רוצה שהפרויקטים שלי ימשיכו להפתח גם אחרי שנים. ברתי מגורים אני פרוגמאטי, אבל, בדרך כלל, גם שם אני מנסה למלת מעבר למקובל, כדי לחתת איזה טויסט אישי. אדריכלות יכולה וצריכה לתת יותר מפונקציונליות גרידא. אדריכלות, שמניבעה דבר מה, גורמת אוושר וגאות לאנשים, שగרים או עובדים במקום. הם מרגישים שהם במקום מיוחד, מקום שימושי וחוטם. אני תמיד מנסה לפתח רעיון, שיתאים למי שהוא באותו מקום. העיצוב שלו אישי, ומיועד למשתמש. אני מאמין, שהאנשים שה חיים או משתמשים באותו מקום, חשים את מה שהאדריכלות ה苍ונה להכיע במכנה שלו.”

- מדוע, לדעתך, יש פחות נשים אדריכליות מאשר גברים אדריכלים?

“נכון שיש פחות נשים אדריכליות מוכרכות, שעשוות פרויקטים גדולים ובינלאומיים. אדריכלות היא מקצוע קשה. צריך לחתת הכל. צריך לדעת להיות לחמני לפעמים. זה מחייב קשה, שיש בו יצירתיות, אבל הוא דרוש הרבה קפדיות ושימחת לב לפרטים. במידת מה נדרשת התייחסות מדעית. כמו כן, צריך לדעת להמל מושרד, שמרכז פונקציות שונות. מדובר בתchrom, שהוא אמןתי, טכני, מדעי ואגראטיבי. תמיד מתעוררות בעיות והרבה מסקולים, צריך לפחות אותם בשטח ומידית, צריך לדעת להחזיק ולהתפעל אנשימים בסביבה. פרויקט אדריכלי לוקח בין שנה לארבע וחצי שנים, תלוי בגודל הפרויקט ואופיו. צריך לשם כך הרצה אורח וזה.”

- האם את מכירה אדריכלים ומעצבים ישראלים?

- אני מעוריצה את המעצב והאדריכל רון אריך, ואולי עוד נעבד יחד".

- איך סוג של פרויקטים את מעדיפה?

- אני עושה הכל. אין סוג מסויים של עבודות שאין רוצה. להיפך, אני מעודיפה שהמשרד שלי לא יהיה ממוקד מדי. אני רוצה לעשות סוגים שונים של עבודות. מתחאים לי לעבור ממזיאון למילון, לבית דירות, לאולם תצוגה של מכוניות, וכן הלאה. זה מעשיר מאוד, גם אדריכלית וגם כ adamant פרטני. אפשר ללמוד מזה המון".

- מהו הפרויקט שעליו את חלומות?

- "פרויקט חלומי מבחניתי תלי, קודם כל, בלקות. פחות איכפת לי המקום או הנושא, חשוב לי האדם, שהוא אדריכלות, ומוקן לנכמת רוחוק עם הרעיון. הוא לא חייב להבין באדריכלות, אבל רוצה להיות מופען, ולנסות בדברים. מאותו רגע הפרויקט עצמו יכול להיות כל דבר, כי כל רעיון לפרויקט יכול להיות משווה יוצאת מן הכלל. אדריכלים מצחיקים להיכנס מהר לתמורות אחרות, ויש להם יכולת השתלבות מהירה. זה מה שאני רוצה - לעשות פרויקטים שונים, במקרים שונים, בארץות שונות ובתרבויות שונות. אני מקווה להמשיך ולהתאחד ללא הפסקה, וליצור גם עד 20 שנה אדריכלות מתקדמות וגדישה, שתעמדו במבחן הזמן".

האדריכלית גוטראן הוזמנה על-ידי גלריה "זהזה", בתל אביב להציג רטרופרספקטיב של עבודותיה. הפתיחה תיערך ב-2 לאפריל והתירוע תימשך עד ל-8 במאי. גוטראן עצמה מתכוננת להגעתו לישראל לקרהת הפתיחה ואף תרצה בשני בתים ספר לאדריכלות בארץ.

האדריכלית מירב קנה-יוספי וארי אל בלונדר ממשרד "אמלגלמא" אוצרות את התערוכה. קנה-יוספי למדה אדריכלות בפאריס ועבדה במקביל ואחריו לימודיה במנזרה של גוטראן כאחראית פרויקטים. בלונדר, לא מכבר, מלונדון לאחר שהשלימה לימודייה. "מה שמייחד את האדריכלות של גוטראן הוא חפש היצירה שלו", אומרת קנה-יוספי. "בכל פרויקט היא מוצאת את הטיגר שהוא המנוע האדריכלי לפROYekt". האוצרות רצחות להציג בתערוכה בארץ את האופן בו גוטראן ממציאה עצמה מחדש כל פעם. מיקום אולם התצוגה של "סיטרואן", במרכז השאנז-אליזה, גומם לחברה להציג את מערובתה בעיצוב הסביבתי, הגולש מתוחמי אולם התצוגה. לדוגמה, בחג המולד האחרון הציבה "סיטרואן" עץ אשוח מואר הגדל ביפור בפאריס (תמונה באתר ■

ויחימתה אליו את החורף בעיר). ■ www.bvd.co.li